

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

◆ SUMARI ◆

Els vells, per Joan Arnal.— Intermezzo, per J. Tur.—
Cançó d'enyorament, per C. Pruneda Balot.— Una vi-
sita als llacs selvatges, per Joan Gelabert i Crosa.—
La Cascata, per E. Donato.— Tardorencia, per Joan
Bruguer Cruz.— Estampa de Contrast, per J. Tur.—
Camperola, per J. Bruguer.— Jo't diré versos d'amor,
per J. Jardí.— Misteriosa, per I. Figueres.— Marina per
E. Donato.— De Música, per Mentor.— Dibuix F. Vidal
Vers R. Donato.— Cant a la Natura per J. Jardí.—
Futbol, per Just.— Publicacions rebudes.—
Crònica local.— Registre Civil.—
Moviment del Port.—

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS **Pagès i Rocafort** (SUCCESORS DE)
EXCLUSIUS: **A. MASSANA**

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

Hotel Ibérica

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

PERFUMES MODERNOS CREADOS PARA HOMBRES

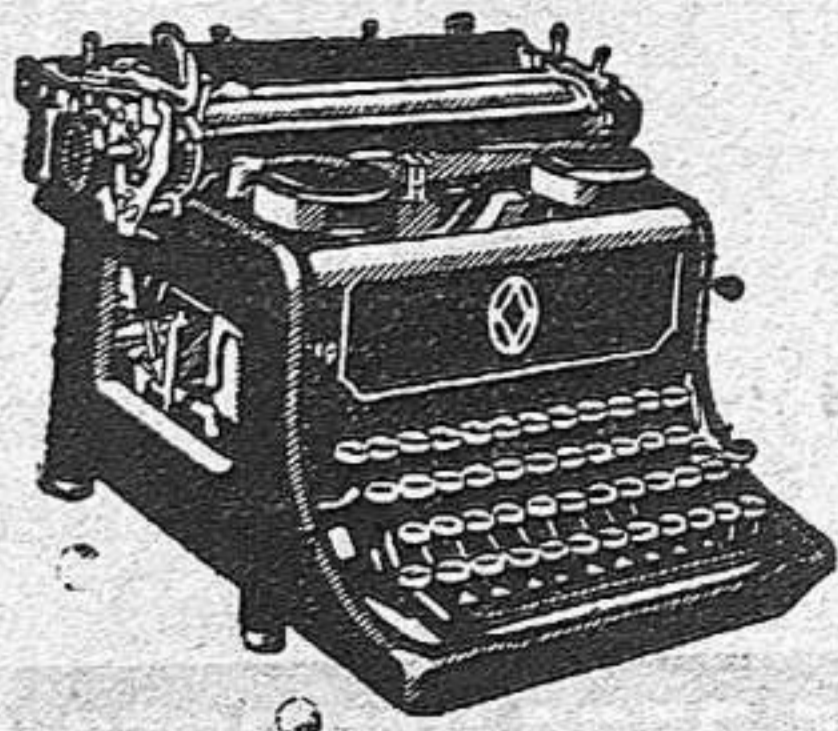
Varon Dandy

PROBADO ES QUE LA MUJER LOS IMPONE AL HOMBRE DE SUS ILUSIONES.

EN AGUA DE COLONIA, QUINA, LOCION, EXTRACTO, FIJAPELO, PASTA DENTIFRICA

PERFUMERIA PAREIRA BADALONA

Una màquina que
s'està fent famosa en
molt breu temps, per
ses excel·lents quali-
tats.

Rheinmetall

Demaneu detalls i condi-
cions al seu Representant
Exclusiu:

Lloréns Castelló
— Tallers Gràfics —
PALAMÓS

Servei fixe i setmanal entre els ports de
Barcelona - St. Feliu de Guíxols - Palamós i Roses
per el Vapor

“Anciola”

de 200 tones

Consignatari
A BARCELONA :
Fran.º Arguimbau
Passeig de Colom, n.º 18

PALAMOS
Josep Oller
Cervantes, 24 - Telèf. 52

ITINERARI

Sortida BARCELONA — Dimarts nit
Arribada a SANT FELIU — Dimecres matí.
Sortida SANT FELIU — Dimecres nit
Arribada a PALAMOS — Dijous matí
Sortida PALAMOS — Dijous nit
Arribada a ROSES - Divendres matí *Quinzenal*
Sortida ROSES — Divendres nit
Arribada a PALAMOS — Dissabte matí
Sortida PALAMOS — Dissabte mig-día
Arribada a SANT FELIU — Dissabte tarda.
Sortida SANT FELIU — Dissabte nit
Arribada a BARCELONA — Diumenge matí

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Piçarra Artifi-
cial Marca

ROCALLA

Representant gene-
ral per la província
de Girona.

J. Oller. Cervantes, 24. Palamós
TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en
fotografados para revis-
tas y catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía

BELANDO

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l' administració d'automòbils

Habitacions confortables-Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-Multicopis-
tes -:- Màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s, n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port-Bou, Cerbère, Ir n i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, ni tercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

ELS VELLS

Hem fullejat l'excel·lent revista «Anales» que publica la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, de Barcelona. Aquest exemplar que tenim davant els ulls vé ple de la ressenya gràfica de les festes d'homenatge a la vellesa celebrades enguany.

Aquests homenatges a la vellesa han esdevingut una norma fixa en l'actuació de la Caixa. Amb quina finalitat? És ben segur que dedicant-se a la creació de pensions per a la vellesa, la finalitat immediata és despertar en el poble la idea de previsió i d'estalvi. Però aquestes festes suggereixen alguna cosa més. En primer lloc, ens adonem que els vells no sempre són tractats amb amor. Tot el més, s'enduen el nostre respecte, però gairebé mai la nostra tendresa. Ben al revés del que s'esdevé amb els infants, que provoquen de bell antuvi una tan viva simpatia, que gairebé diríem que els estimem tots.

L'amor als vells és una cosa susceptible de predicar. És incompreensible si voleu, però de cada cas que ens diran dels fills abandonats dels pares, coneixereu mil casos d'ingratitude filial, de fills que, en tenir els pares vells, els abandonen a la caritat oficial o a l'assistència pública. Hem sentit contar una mena d'història o rondalla d'un fill que digué al seu pare que volia portar-lo a l'Hospital. El vell es va limitar a dir: —Ben fet, fill meu; jo també vaig portar hi al meu pare.— Conten que aquestes paraules aclariren tan sobtadament la consciència del fill, que imaginà la mateixa escena, al cap d'alguns anys, quan ell ja fóra vell i els seus fills seguirien el mateix exemple. I s'entornà el seu pare a casa. La sola possibilitat de que el seu fill pogués procedir igual amb ell, el feu adonar que cometia una gran injusticia; no pas tant per portar-lo a l'Hospital, on unes dones amoroses compensen amb llur

pietat l'afecte que la família els nega; ans per la crueltat de separar-se'n sense remordiment, sense pena, sense recança.

Aquests casos de desamor als vells, més nombrosos del que pot semblar a les persones de fina sensibilitat, s'expliquen segurament per una llei psicològica. Generalment, hom creu que els vells ho han estat sempre de vells. En presència d'aquests éssers una mica tremolosos, una mica corbats pel pes dels anys, de rostre solcat d'arrugues i de membres endurits per les fatigues, ens costa d'imaginar que han estat joves adolescents, infants. Tota la vida que els veiem igual. No serà que han estat igual tota la vida? Per un reflex contrari, ens costa també de fer-nos a la idea de la possibilitat de la vellesa. Quan en la conversa diem «ens fem vells!» ho diem com una cosa vaga, llunyana, com si no anés per nosaltres. Una veritat tan elemental com la fatalitat de la vellesa, que només pot evitar la mort, es fa fugissera de la nostra consciència i ens permet viure amb l'il·lusió de la joventut perenne, com si poguessim sadollar la set de viure en les aigües meravelloses de la Font de Castàlia.

Aquesta il·lusió té el caire odiós de fer oblidar els vells. Altrament, fins per egoisme els estimariem, car tindriem present aquell adagi tan viu i tan cregut en el nostre poble, de «tal faràs, tal trobaràs».

Ignasi Iglesias, amb el seu drama formidable «Els vells», fou el primer

en plantejar el problema social de la vellesa. Perqué no sempre que els fills es desprenen de llurs pares és per desafecte o crueltat. Alguns cops n'és causa la misèria, la impossibilitat de mantenir-los. Per això el drama de l'Iglesies no tracta pas de despertar la pietat envers els vells, ans és un clam de justícia i una diatriba contra una organització social que permet llençar com una nosa els homes que, esgotats pel treball i pels anys, ja no poden aportar un rendiment útil.

Els homenatges a la vellesa de la Caixa de Pensions poden contribuir a realitzar l'obra de la justícia que la societat deu als vells, prestant-los l'assistència social que mereixen. Cert que, pel nostre gust, en sobra la part espectacular d'aquelles festes. És possible que els vells hi assisteixin una mica encongits, temorecns, amb un tremolor més viu dels membres lassos. No sabem amb quina dignitat podran aquelles senyorettes que els acompanyen ostentar el nom de *padrina*, que tan escau a les nostres velletes. Comprenem, però que per a propagar una bona idea cal acceptar molts recursos i amb el nostre optimisme impenitent volem creure que aquests homenatges d'ara constituïran una sembra d'amor, de la que en florirà un amor més gran, constant, de cada dia i de cada hora envers els nostres vells, en lloc d'estimar-los un dia a l'any per la Pasqua Florida.

JOAN ARNAL

De «*El Dia*» de Terrassa.

Intermezzo

Poemes de la vida prosaica

És aquesta la primera crònica que no té per fons un episodi. És el primer article que no és teixit amb la vida.

I ha estat també la lletra d'una llegidora que l'ha suggerit! Quina alegria saber ésser llegit, criticat. Quina alegria llegir «Vostè escriu bé. M'agrada el seu estil, però té un defecte capitalíssim. Parla massa de la Mort. Aquesta Madona té un paper massa important en les seves cròniques».

Quina alegria.! Si! perquè vull això precisament. Voldria ensenyar a no temer-la. Mai podrem dir exactament el moment del nostre traspàs, però sempre ens ha de trobar en bona situació. No és bell, amable llegidor, morir ple d'il·lusions, voltat d'un amor, sapient-se estimat, no és bell morir quan el dolor ens atueix, quan els desenganys ens fan cercar a la Religió, a l'oblit el consol que ens manca, no és bell anar vers al no res, inopinadament sense el dolor, la repugnant visió d'una malaltia? Perquè parlar-ne d'ella en por o fàstic?

No són aquestes paraules apropiades per un jove, a qui en aquests moments tot somriu. I em dic jove, més, vull deixar-te encara el dubte llegidora, de l'edat que tinc. Vint, trenta, cinquanta anys. L'home té l'edat que creu tenir, digué un filòsof. Sóc doncs jove. Més una rescent malaltia m'ha ensenyat practicament que Madona Mort no deu ésser temuda.

Portat en el llit de dolor d'una casa de salut, amb el diagnòstic desenco-

ratjador de bronco-neumònia i tifus, en terrible aliança, tenint per exemples el traspàs de malalts menys greus que jo, vaig esperar que arribés la meua hora. El meu cervell funcionava normalment. Em sabia desahuciat dels metges. I no obstant esperava els, per molts, crudels instants amb una passivitat espartana. Tant em feia. Avui les coses han canviat. Sóc un home nou. Nou per la diguem-ne resurrecció. Nou per l'amor que en mi ha fet florida. Més no obstant el que menys m'esgarrija és la possibilitat d'un proper viatge al *No Res*.

Jà veus, llegidora aimada. Al dir-me que no utilitzi tant la Mort com a protagonista, has fet que una vegada més sortís a les modestes cròniques. Ella és avui l'únic personatge visible del poema sens argument. Tu i jo els secundaris Marionetes. Ella ens fa dansar.

Més, perdona. Podria escriure planes d'amor. No les sentiria. Crec que tota la meua literatura no es pot comparar a una mirada, a un petó, a un record de la persona aimada. L'amor és cert. No hi ha plomes aptes per descriure'l. Podria ablandar-te amb cròniques patriòtiques. Dir-te el goig del misticisme. Ho he viscut i al parlar-ne duria records encara rescents al meu cervell.

Més, no et sembla que no m'escauria? Si has anat llegint totes les meves pàgines viscudes des de «Les dues glòries» fins a «L'etern aimant» darrerament publicada, t'hauries forjat de mi una visió que m'és afalagadora. Dec tenir (tanca els ulls i compara la teua fantasia amb la meua descripció) uns quaranta anys, un caràcter reservat,

un temperament escèptic. Per els meus brassos deuen haver passat moltes dones, pels meus ulls moltes tragèdies. I si jo ara em demostrés jove, jovenís-sim, romàntic, gairebé trindries una decepció i potser em guardaries rancúnia.

Llegidora amiga: per tu reviuré al

escriure-les les planes més càlides de la meua vida apassionada. Procuraré ésser sincer. Més no em reptis si encara una altra vegada, com en aquesta carta oberta és la Mort, Nostra Madona, el personatge central.

J. TUR

29-7-27

Cançó d'enyorament

Brau mariner hissa les veles
qu'el cel és blau i el dia clar
i aquesta mar tan llisa i blava
mirant-la qu'enyorança em fa!
De gallarets omple les cordes
qu'el aire els faci tremolar
i enseua bé les corrioles
perquè parin de grinyo'ar

Brau mariner hissa les veles
qu'el oratjol les gonflarà
i deixa't dur a la ventura
vers altre cel, vers altra mar.
Marxa ben lluy d'aquestes costes
que a mi em tenen empresonat
ditxós de tú qu'ets jove i lliure
i no comprens qu'és estimar.

Brau mariner hissa les veles
qu'el vent comença a bufar
i les gavines més companyes,
la ruta t'assenyalaran.
I posa't tu damunt la borda
la vista a l'aigua escumejant
i quan oviris la sirena
la més vistosa d'aquells mars,
la dels cabells més llargs i negres
i els ulls més grossos i brillants,

baixa llavors arran d'onada
i vas dient-li el meu penar.

Li dius: Gentil i dolça ondina
jo flor d'excelsa majestat!
per vostra gràcil formosura
i vostre delicat parlar,
oiu-me les galants paraules
que'ls llavis meus ara us diran
un meu amic les ha dictades
per vostra oïda regalar.
I vas dient-li amb verb dolcíssim
que d'ella em sóc enamorat
que molt temps fa que l'esperava
damunt les roques prop del mar.

Bon mariner si ella t'escolta
la cara encesa, baix el cap,
i si veus unes clares perles
dels seus ulls negres rodolar,
la teva nau blanca i lleugera
que sigui son millor palau;
desplega al vent totes les veles
i vira ferm cap a llevant.

Bon mariner si la sirena
no vol aprendre el meu cantar.
Si no es recorda, oblidadissa!,
del mariner qu'enamora
no t'entristeixis ni t'enutgis
per desdenyosa flor del mar,
aparta't de la seva vora,
o bon amic del viure clar,
que n'és tan gran el malefici
qu'escampa eixa gentil beutat
que presoner en quedaries
del seu somrís, ubriagant.

Bon mariner hissa les veles
qu'el vent no para de bufar;
ditxós de tú que'ts jove i lliure
per que no saps qu'és estimar.

c. PRUNEDA BALOT

Una visita als llacs selvatges

Tot copsant les primeres besades de l'alba, deixem el nostre estatge de Molinos i enfilem el camí de la Vall-Fosca, que ens menarà fins al peu de les serres de Capdella, en les quals tenen el seu llit els llacs selvatges, que avui, Déu volent, anem a explorar, si el nostre pit roman fidel a l'ablaït entusiasme que l'esperona.

Fresqueja. El sol naixent vessa dolls de tebia llum vivificadora, i presentim un d'aquells jorns esplendorosos que conviden a esbatanar el cor a les bellors que la natura guarda en el seu si, per a fer-nos fruir de les emocions més dolces i pures.

Seguim la gemada Riba del Flami-tsell, que rumoreja escumejant, saltan els obstacles rocosos que barren el seu pas tortuós i eixelebrat.

S'esbandeix pels aires el toc de l'oració matinal que llença una campana llunyana: tres batallades lentes i a compassades, que fan acord amb les mil veus harmonioses de l'esclat del dia.

Passem Torre de Capdella; més amunt veiem Aiguavella i Espuy, voltats d'altres muntanyes, i de pradells encatifats de verdor esmeragdina.

El bes de l'autumne ja ha marcit el ramatge dels noguers i dels pollancs, que es va vestint de la grogor melangiosa del desmai. Malgrat això, ens meravella veure encara una prada tenyida de rosselles, com si es badessin a la llum de primavera. El perfum de urs fulles, ple de frescor ens embria-

ga...

Ja som a la Central elèctrica de Capdella, pocs moments abans de sonar la sirena de treball. Ens aplacem al funicular, i bentost ens sentim corpresos per l'emoció d'ascendir verticalment a la geganta serra, per la qual baixen les tuberries de l'aigua que mou les potentes màquines de la Central.

Mitja hora després ja som a la Cambra de l'aigua, i des d'aquí a través de la serra muntats en una «platina» que, per un carreró estret i tortuós que es fica sovint per galeries fosques i humides, obertes en la roca dura de la muntanya, ens mena fins a Estangento, el llac replegador de tots els llacs d'aquesta regió selvatge, i on naix el canal subterrani que du el líquid element fins a la Cambra de l'aigua, o sigui el dipòsit d'on parteixen les tuberries.

El llac Estangento és ample, tancat per espigons granítics que a l'ensens guarden a l'altre banda altres llacs no menys importants, els quals anirem a visitar un a un, si el nostre coratge no desmaia, puix que, si bé fins aquí hem pogut arribar-hi còmodament, ara caldrà treure el pit i el bastó a propòsit que duem per trescar per aquests paratges del cor del Pirineu. Veiem el Montseny de Pallars, el tossal que domina tota aquesta regió. Sentim vius desitjos d'escalar-lo, més el guia ens prevé que, si anem al cim del Montseny, ens mancarà temps per a explorar tots els llacs que dormen en les fondalades d'aquests serrats de roca viva, i que són l'objecte de la nostra excursió d'avui.

La barca ens porta en pocs moments fins a l'altra banda de l'Estanto, al peu mateix del camí dels llacs. Aquí comença la pesada ruta per a nosaltres. Comencem a pujar, i com més ens elevem, més ens admirem de la bellesa i magestat del paisatge; bellesa verge i selvatge que deixa la nostra ànima sospesa, com si fos portada per les ales d'un somni dolç i aquietador...

Arribem al llac Colomina, vetllat per la muntanya del mateix nom; en els seus redols si veuen algunes cases i barraques de fusta, afermades a terra per cables de ferro, per afrontar les fortes ventades. Poc després arribem a les ribes del llac Mar, ample i pregón vetllat també per crestes granítiques. Seguim els seus marges per un caminet estret. «Ací on passem ara —observa el guia— una avalanxa de neu matà tres obrers l'anyada passada».

Ens enfilem, amb l'ajuda del bastó, per un cingle, i anem a sortir al llac Saburó, el més pregón de tots, puix que la seva pregonesa assoleix 100 metres. D'ací estant, contemplem de ben a la vora la part obaga del Montseny, clapejada de neus eternes. La nostra admiració s'ageganta. Ens trobem rodejats de tossals imponents, que vesteixen la grisa blancor del granit, amb taques de neu que serva immaculada la seva puresa. Ni el més lleu remor trenca la pregona quietud d'aquests paratges de fantàstica aridesa...

Tornem a reprendre la nostra ruta per damunt de les roques; passem una munió de llacs petits, i arribem al llac Vidal, el més elevat de tots; es

troba a 2.600 metres. Els seus marges, malgrat d'estar besats pel sol de migdia, no han pogut deslliurar-se encara de la neu.

D'ací estant, contemplem un paisatge sorprenent. Allà al lluny s'obira una bona part del llac Tort, creuat sovint per la canoa que rossega a remolc la barca de càrrega que du queviures i material de construcció a Cuvieso.

Ens deturem en aquest mirador per dinar. Son les dues de la tarda. Cal que ens apresseem, per tal de poguer arribar al terme de la nostra excursió ans que es faci fosc. Asseguts damunt la dura roca, i tot copsant els xardorosos raigs de sol que auriolen aquests deserts paratges, cadascú treu les provisions de boca que du en el morral, per reparar les forces perdudes en les hores que duem de ruta feixuga.

Tornem a reprendre la caminada, davallant cap al llac Tort, per un camí escabrós a tot ser-ho. Sort que el bastó de caminant ens ajuda! El llac Tort té una llargària de tres quilòmetres. Es el més imponent de tots; sembla un bocí del nostre Mediterrani, guardat per una barrera infranquejable de muntanyes pelades, que recorden la bravor de les costes de llevant.

Per anar al llac Cuvieso, hi ha dos camins: passar el llac Tort en la canoa, o bé trescar per un dels seus espadats marges. Nosaltres decidim per el segon, puix que en aquests moments no podem disposar de la canoa i es fa tard. Es el camí més pesat de tota la jornada

Ja som a Cuvieso, el llac on avui hi ha el fort dels treballs. Es construeix un mur enorme de continença, car és

en projecte el fer afluir en aquest llac les aigües d'un altre que hi ha a l'altra banda de serra.

Els treballs en els llacs, comencen si fa no fa pel Maig, quan les serres comencen a deslliurar-se de l'espessa capa de neu que les empresona durant el llarg hivern, i acaben per allà a Tots Sants, o sigui quan les neus de tardor es presenten amenaçadores. A l'hivern, podriem anomenar aquesta regió, la regió del gel.

Al llac Cuvieso hi ha una bona colla d'obriers ennegrits pel sol de l'estiu, i pel treball feixuc que duen a cap. Viuen en unes barraques de fusta desmontables. Aquí tot és brugit de maquinària i de barrinades. És curiós contemplar el funcionament dels cables aèris que traginen material.

El sol ja és post. Tot es cobreix de fosca i de misteri. Fa basarda trobar-se en aquestes fondalades.

Ens manca visitar encara els llacs de Rus, però avui no ens és possible. Cal que emprenguem ben tost el retorn, si no volem passar la nit en la companyia dels obrers.

La canoa ja ens espera per passar el llac Tort; hi pugem, i en pocs mi-

nuts ja som a l'altre cap. Per anar a Estangento hi ha un caminet de davallada, rocós, però força arranjat. Hi trobem un gran remei car tenim les cames lasses.

En arribant a Estangento, ja és fosc. La lluna, però, vessa a grapats la seva llum pàlida i misteriosa. La «platina» ens conduïx fins a la Cambra de l'aigua, on ens espera el funicular per baixar de la serra. El soroll de l'aigua dels barrancs retruny en el silenci de la vesprada, com una queixa eixida del cor de les muntanyes...

La davallada de la serra en el funicular és una cosa fantàstica. Veiem al peu mateix de la serra les mil llums elèctriques de la Central de Capdella, com espurnes de foc. Apar que ens hi llencem des de dalt del serrat, en un vol pausat i recte.

Ja som arribats a la Central, extenuats de la llarga ruta, però amb l'ànima prenyada d'encís i d'emoció, la qual servirà un viu record de la jornada d'avui, tots els dies de la nostra vida.

JOAN GELABERT i CROSA

Octubre de 1927.

La Cascata

POESIA PER

E. DONATO

La cabellera estimbada d'argent gorc avall
es pentina en un caire de roca. Infidel
tradueix en mil sols el sol que llü al cel,
al fons dels cabells de cristall.

A cada entrant de la timba fa tirabuixons
i allà baix dins del freu,
amb l'aigua que a les pedres vesteix de fistons,
canta a Déu.

Tardorencia

Zot neix... tot cau... tot fina...

Apeles Mestres

Quina bellesa més trista, apar que sublim té la tardor! Els jorns d'istiu, aquells jorns curulls de la joia del viure, s'allunyen embolquellats amb els arpegis que amb melangia pulsa l'enyorament, en la lira del cor.

Aquells xiscladissos d'estols d'orenetes, ja no creuen l'espai, han emigrat vers llunyanes terres; el sol, aquest gènit orgullós de la llum, ha sigut ja foragitat de son carro de foc, restant ara, impotent i emmalaltit; el mar, aquella immensitat blavenca, imatge de l'inestabilitat de les coses humanes, aquell mar joganer d'un blau mirífic, ara roman verdós i sorrut... tot resta aclaparat baix una força irresistible, qu'ho sadolla de pregona tristesa.

I aquest himne elegíac, qu'ha devingut d'aquell altre gegantí que cantava les delícies del bon temps, aquest cant de comiat a qui respon confosament l'eco del sentiment, sembla porti barrejats, el record d'amors desgraciats que passaren, la dolçor d'amors falaguers que tornen; de coses que moriren, d'altres que naixen... remembrances doloroses i esfumades del passat, abstraccions vagoroses del pervindre.

Una fulla seca cau davant meu; aquesta despulla que un jorn fou bella, i qu'arrossega el ventitjol amb aspre fresseig, sembla que tingui ànima i es planyi dolorosament... adéu, adéu. Me fa l'efecte de les il·lusions humanes:

ufanoses, seques després, arrastrades per el desengany, per fi perdudes en l'immens abim de l'oblit.

Des de mon lloc isolat passo mon esguard per eix espectacle, qu'em fa recordar el quadret on l'autor, poc destre, no ha sabut posar-hi el segell de l'alegria, de l'armonia de la Natura; i al contemplar-ho, també un hom sent alguna cosa que cau i s'esbocina aquí dintre el pit; alguna cosa que al enrunar-se, fa sagnar els anhels...

Molts que això llegiu, potser també sentireu al ensems, el glaç d'una altre tardor dintre el vostre cor, que defalleix al veure que alguna cosa aimada s'allunya... Què importa? L'istiu mor i entona sa cantúria de comiat amb la tardor. Què importa? El bon temps tornarà portant l'alegria; vosaltres, els que sofriu, els que heu sentit la fel del desengany filtrar-se en vostra ànima, espereu, que l'esperança és la llum qu'ens guia per entre la vesprada de la vida, espereu ¡no desfalliu! que un jorn tornaran per vostra ànima els destells que porten l'encís del viure, i fondran el glaç que empresona vostre cor. Aixís fermes, i l'esperit enfortit amb el bàlsem de l'esperança, escoltarem el cant de comiat de la tardor, el cant del desengany, amb la recança del que perd una cosa aimada però que té la seguretat de trobar-la de nou.

JOAN BRUGUER CRUZ

Palamós, 22 - 9 - 1927.

Estampa de contrast

Dia de Reis al matí. Del carrer ample, senyorívol pujen unes remors, tot alegria, com de xerroteig de pardals. Mainaderes, infants i joguines en delitosa promiscuitat són els qui produeixen el soroll que encar que esmorteït arriba fins a les orelles finament inquietes de la Nuri. I ella dreta al peu del balcó recrea la mirada amb la sempre deliciosa visió de la mainada jugant.

Mentalment abraça en tots ells al fill que Déu no ha volgut concedir-li i va triant d'entre ells el que més li escauria que fos seu. Potser aquell tan grandet ja, tot tivat dins de la seva marinera delitosament brú, potser aquell menut rosset amb els cabells tots embullats que ara es rebolca per terra, o qui sab si aquella «baby» de carns blanquíssimes o si l'altra que porta ja una trena...més l'un o l'altre, seu, ben seu.

La Nuri era ja a la ratlla dels trenta anys i deu en feia que era casada i com una perpètua contradicció Déu s'havia complagut en negar-li ço que més ella desitjava: un fillet. Un troç de les pròpies entranyes, una continuació de la seva vida, a qui abraçar, besar follament, en qui somniar i veure per fi ben encaminat. Tenia de tot. Vestits sumptuosos, règies joies, criats, luxe, l'amor del seu espós, però trobava la casa tant freda, sense el sol d'uns ulls inexpressivament admirats, tan silenciosa, sense el cascavell d'unes rialles!

I en les diades com aquella, Pasqua,

Nadal, Reis, al veure l'infantil alegria, es trobava més sola que de costum.

Trucàren a la porta. Maquinalment girà el cap. Era la costurera, que apartant-se de la seva costum duia al costat una nena. Des del seu observatori la Nuri podrà observar-la bé. Deuria tenir uns set anys, primeta, tota seriosa, amb un vestidet curt per la seva alçada i amb un posat tan encongit que semblava tenir por.

—Ja pot fer-les passar al cosidor. Jo hi vaig desseguida, cridà a la minyona. Acabà l'esmorzar que havia abandonat atreta pels crits dels infants i es dirigí vers el saló de costura.

La Maria (que aquest era el nom de la costurera) estava ja acabant d'entllestir aquell abric objecte de la visita. Als seus peus, la nena tota arraulida, mig tremolosa encara pel fret del carrer, escoltava sense oir la corrúa de recomanacions que dels llavis de la seva mare sortien —Sobretot, nena, no et moguis del meu costat, ni facis la tafanera, ni toquis res. Pensa que si tinc motiu de queixa de tu en arribar a casa et castigaré.

El soroll que feu la porta al obrir-se per donar pas a la Nuri, tallà el monòleg.

—Bon dia, Maria, feu la senyora al entrar. Bon dia bufona. Es filla seva potser?

—Si, senyora és la més grandeta. Sols qu'avui l'he portada amb mi perquè tinc el marit al llit, he portat els menuts a casa l'avia i a n'aquesta qu'es més entenimentada l'he portada amb mi perquè al sortir l'enviaré a comprar quatre coses que fan falta.

Però no tingui por que li dongui cap molèstia doncs s'estarà quieta.

—Com te dius, maca? demanà la Nuri fent-li un petó.

—Gabriela per servir-la, senyora.

—Vols uns dolços, nena? Si, veritat, això no es demana. I trucant un timbre que allí a la vora tenia, manà a la cambrera que acudí que portés unes pastes i uns dits de vi dolç.

I digues maca, què i'han portat els Reis?

—No res, senyora. Em digué la mamà que els Reis aquest any no han portat res per nosaltres.

—Que volia que portessin els Reis, senyoreta Nuri, pels infants, quan fa dos mesos que tinc el marit malalt i sense feina. I ens hem de mantenir nosaltres dos i els tres menuts del que jo em guanyo anant per les cases. Jo de soltera ben festosa que era sempre, que a tot hora tenia una rialla als llavis i ara amb els dolors i les angúnies m'he tornat tant malt gènit, que fins jo mateixa m'en esgarrifo.

I el rosari inacabable de la tragèdia d'aquella vida anava desgranant-se dels seus llavis mentre la Gabriela ben distreta de que ço que explicava la mare donava fi dels pastissos d'un platet on ara sols hi restava la copeta de vi dolç. Anava ara mirant-la de tots cantons com seduïda per aquell color tan bonic, com ubriagada per aquella olor tan bona, tan diferent dels vins que

havia begut, fins que a la fi vencent l'encís es dugué la copeta als llavis i apurà fins a la darrera gota el seu contingut. Més al anar a deixar la copa al platet tingué un instant d'entontiment i la deixà caure a terra on restà trencada en mil bocins. Com si aquell soroll es tractés de les trompetes del Judici, la Maria alçà els ulls de la feina, tallà de rel la seva lletania de dolors i al adonar-se de la trencadissa i aixecant-se d'una revolada, abans que la Nuri pogués evitar ho plantà una sorollosa bofetada que empurpurí les galtes de la nena.

—Dispensi-la, senyora, la culpa la tinc jo d'haver-la portat, que ja ho sabia que era una males mans i una barroera. No ploris, no, tu, que quan arribem a casa ja passarem comptes i n'hi haurà més.

La Nuri no podia ja aguantar-se el plor i marxà a l'habitació veïna. Fins allí arribava encara el plorar de l'infantona i aviat, ben aviat, el mocadoret brodat hagué de servir per eixugar unes llàgrimes indiscretes.

Plorava per totes dues. Per les dues protagonistes d'aquella estampa de contrast. Per la Gabriela, la filla sense mare; per ella mateixa, Nuri la de cor de mare, que no tenia, que no podia tenir una filla..!

JOAN TUR

8 - 1 - 27.

Camperola

La papallona amb anhel
busca, en son neguit, la mel
xuclâ avidosa.

I vola de flor en flor
buscant la plaenta dolçor
tan agradosa.

I vola per mig del bosc,
buscant la llum, qu'el vel fon
de la vesprada
li nega...Ja la claror
qu'ansia, ovirâ en la foscior,
assedegada.

Quin plaer li dona l'atzar!...
I ses ales, per gosar
de l'argentada
flama exten...eixos destells
l'atrauen...S'hi atansa...en ells
mor jai! cremada

Com papallona, mon cor
sospirava per l'amor,
mel, llum magnànima.

Vaig-m'hi atansa un jorn joiós...
d'aquells ulls lo mirà hermós
ii 'm cremà l'ànima!!...

JOAN BRUGUER CRUZ

Col·legi Valldemia-October 1927.

Jo't diré versos d'amor

Quan el sol sigui ja post
a la llunyana carena,
amoixant tes trenes d'or
baix, baixet a cau d'orella
jo't diré versos d'amor.

Quan les ombres de la nit
t'omplin de recels i por
bo i miran-te fit a fit...
j o'tdiré versos d'amor.

Quan amb remor de petons,
l'oreig passi encisador
com qui mormola oracions...
jo't diré versos d'amor.

Parlaré poquet a poc,
que sols tu em puguis entendre...
jo't diré versos d'amor
que sols tu sabràs comprendre.

I al sobtar-se la claror
d'argent de la lluna plena
parlan-te de cor a cor
baix, baixet a cau d'orella
jo't diré versos d'amor.

JOSEFINA JARDI CODINA

Madrid

Misteriosa

Jo he sentit
en plena nit
la carícia del teu bes
que semblava un món encès;
i m'he sentit cremar
com si guspiregés
en volguer-me a tu atansar.

Els teus ulls eren el foc
que cremava ma existència,
destruien poc a poc
aquell lloc
concedint per ta insistència;
i defallia mon cor.
esgotant-se en el dolor
enfront de ta resistència.

Després tes mans m'agafaven
i com argolles apretaven
el meu pit ja defallit
en el misteri de la nit.

Ja no eren aquelles mans
que havia besat abans,
sinó unes mans sinistres
que entraven al joc molt destres

!Oh dona misteriosa,
que aparentes tan formosa!

J. FIGUERES RIBAS

Marina

Els sospirs blancs de les barques llatines
en el pèlac florit de viola
posats en filera retraten a l'ona
del mirall trencadís de les aigües marines.

En la platja tranquil·la
festejen els vimets amb l'aura salada
i en lenta teoria
va pujant a l'orient poc a poc l'estelada.

E. DONATO

De Música

L'Associació de Música oferí el cinc d'octubre un concert en el que actuà la Srta. Nativitat Roura, qui als mèrits que com a cantatriu i com a artista té, afegeix el que, per a nosaltres és el coronament de la seva vàlua: És filla de Palamós. Acompanyava a la cantatriu el Mestre Casas qui donà a la segona part del concert, un recital de piano.

No varen enganyar-se els qui menaren a la Nati Roura per el camí de l'art musical, puix ara, al començar, com si diguessim, llur carrera artística es fa escoltar; posseeix una veu fina i educada, veu que domina per a fer-la interpretar acuradament lo que canta; posa en el cant tota la força dramàtica que hi cal, que si és lleugera al cantar «El Majo Timido» es fa greu al compàs de la melodia de Rittorno Vincitor de Aida. Una altra de les qualitats de la soprano Srta. Roura, es la dicció clara, precisa, distinta. No direm, amb tot, que la cantatriu a qui ens referim sigui una artista acabada, no: es una estrella quina llum ha començat a brillar en el cel de l'art musical i que desitjem arribi aviat a l'esplendidesa del apogeu.

I el Mestre Casas? Un altre palamosí, un altre artista amb qui no cometerem nosaltres l'injusticia de no reconèixer els mèrits llurs, tan sols per el fet d'ésser de la nostra terra. Del Mestre Casas qui executa admirablement; puix al domini de l'instrument uneix el talent de l'interpretació i en podem dir que, si bé sempre es fa escoltar quan s'assenta davant el piano,

en el concert que comentem va executar fins al punt que Rondó Capriccioso de Mendelsshon va ésser interpretat d'un modo insuperable. Com a acompanyant va estar, el Mestre Cases, a una altura que no desmereix res de lo que esperavem de llurs talent i mèrits.

En quan al programa va ésser ben triat: la primera part d'òperes i la tercera de cançons; a càrrec de la soprano Srta. Roura, agradà molt, essent aplaudida la cantratiu, amb justícia, al final de cada obra, aplaudiments qu'es multiplicaren al finalitzar la tercera part, tant que obligaren a la Srta. Roura a cantar, fora de programa «Muntanyenca», de Narcisa Freixas.

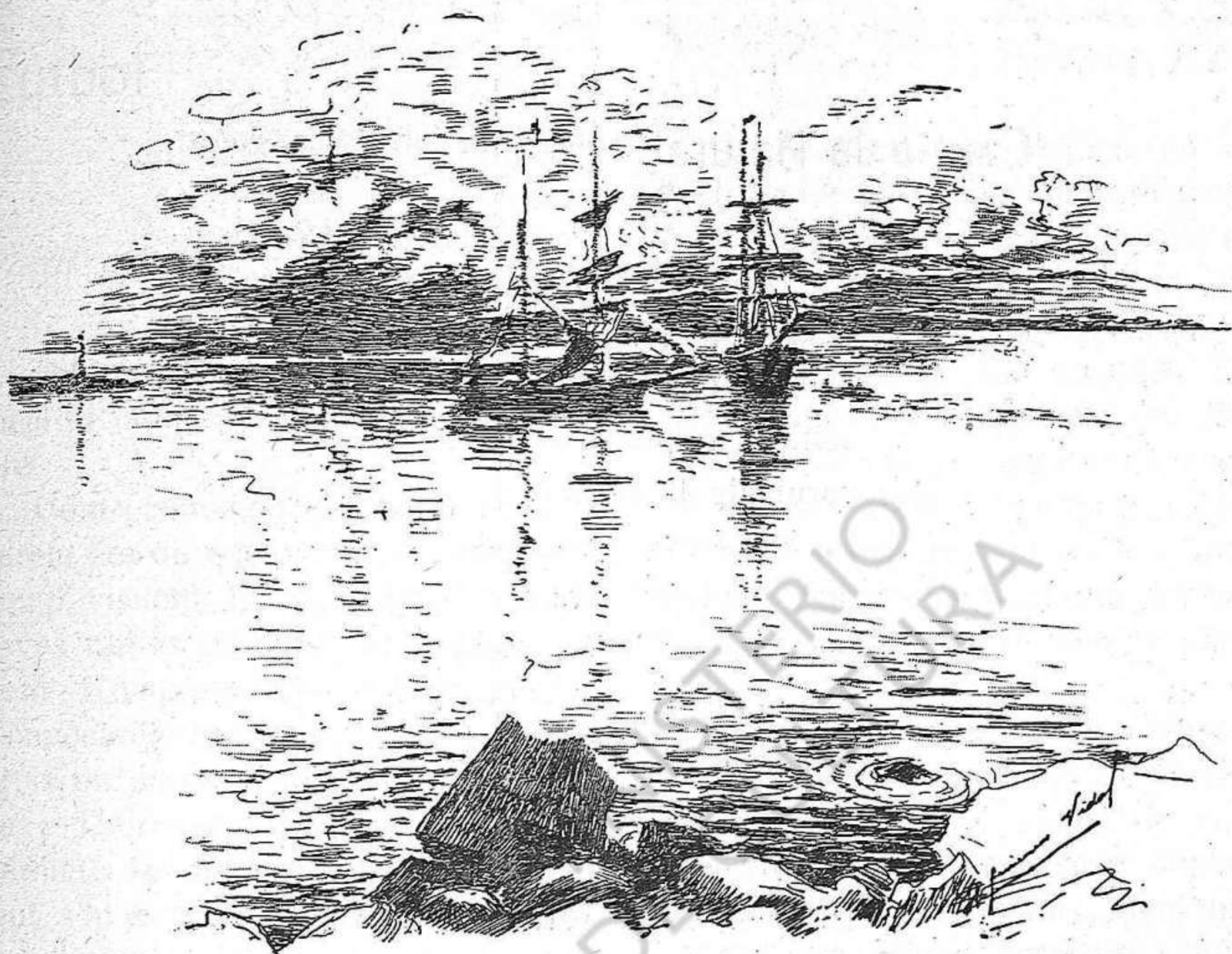
La part de piano estigué formada d'obres de Scarlatti, Mendelsshon i Granados, recollint, el Mestre Casas llargues ovacions.

Al finalitzar el concert foren entregats a la Nati Roura dos magnífics rams de flors, ofrena d'un grup de joves admiradors de la cantatriu a qui, aixis com al Mestre Casas, felicitem per el triomf artístic que obtingueren; com també agraïm a la Junta Directiva de l'Associació de Música la justícia de no deixar, arreconats, aquesta vegada, els artistes de la nostra terra: els *nostres artistes*.

MENTOR

Palamós, octubre 1927.

Dibuix per F. Vidal

*
* *

El camp serva solemniat quietud
els llums vilatans son estels de primera
de segona i de tercera
magnitud;

La lluna, núvia sola, porta vestit de grilló,
ulls del cel moren i neixen,
les muntanyes estels peixen
del sodiàc fent ball rodó

E. DONATO

Cant a la Natura

Quan desperta l'aucellada,
dins del bosc, canta l'amor
saltironant per la prada
curullada de verdor.
La font fresca i regalada
amb son rajolí sonor,
corre entre l'herba gemada
cap al torrent brunsidor.
I entremig de l'explanada
un arbre ple de vigor!
ens mostra entre la brancada
rics penjolls de vermellor.
El sol exten per la prada
sos raigs brillants com l'or,
besant l'espiga gemada
que's coll-torsa amb son calor.
I prompte en eixa explanada
tremolant l'espiga d'or...
a la claror de l'aubada,
caurà al pas del segador.

JOSEFINA JARDI CODINA

Madrid

Futbol

Impressions del moment

Partit amistós: Racing - 2
Palamós S. C. - 3

Dit encontre tingué lloc en el camp local el diumenge dia 18 de Septem-
bre.

Com a comentari del partit, comen-
çarem per dir que no ens convencé l'
equip visitant. La descohesió de les
seves ratlles no donà cap sensació de
perill. Comprenent-ho així els locals,
s'imposaren tot seguit; marcant dos
gols un darrera l'altre entrats per Mo-
lla i Thorman. Aquesta avantatge els
permeté fer unes quantes filigranes, i
tant s'hi entretingueren que a la fi fo-
ren dominats, acabant aquesta part
però amb el resultat favorable de 2-0
per el Palamós. Abans els fou anulat
un tanto als del Racing; opinem que
injustament. No entrem en detalls car
ens mancaria lloc. També en fou anu-
lat un del Racing per carga indeguda
al meta palamosí. La segona part fou
més moguda entenent-se quelcom més
l'equip foraster. Dominà però el Pala-
mós que continuà entretenint-se en par-
ticular en Molla que juga tot sol en de-
masia perjudicant al conjunt de línia.
Així és que es perderen moltes oca-
sions de poguer marcar. En canvi, el
Racing, aprofitant aquestes indecisions
sapigué marcar els dos gols al seu
favor.

El de la victòria l'obtingué el Pala-
mós de penalty que tirà Miró just al
àngol esquerra.

Partit Copa Prov.: Palamós S. C. 0
Palafrug. F.C. 0

Sols fa uns mesos llegiem en les
sportives de Baix Empordà firmat per
Hand en ocasió de la presentació del
Palamós S. C. en el torneig de dita
Copa, unes frases molt afalagadores
per el novell equip. Els resultats ob-
tinguts en els primers partits de dita
Copa davant equips bregats com l'Ate-
neu de Sant Feliu 1-0; Olot F. C. 0-2
donaren lloc segurament a les apre-
ciacions més amunt apuntades, incluint
al novell equip dintre el grup de valors
d'acció.

Nosaltres que havem anat seguint
pas a pas la seva actuació, que havem
anat puntualitzant els valors de cada
un dels equippers, en contra l'opinió
general, sostinguerem sols, diem mal,
junt amb un preuat company, qu'es
produiria la sorpresa i assenyalarem
un bon resultat amb el Palafrugell F.C.

Les seves darreres actuacions con-
tra el Girona, Rapid i Racing de Bar-
celona ens feia ovirar unes certes es-
perances...Decididament, enfront el re-
sultat obtingut amb el campió creuen,
ara ja molts palamosins amb la futura
vàlua del nostre equip.

Aquell 7-0 del Palafrugell, al co-
menç de la lluita de la «Copa» restava
en el pensament de tots. Els braus
nois de Palamós esperaven palesar a
la afició palamosina lo que pot la vo-
luntat i l'agraïment a la confiança de-
positada amb ells. I ho aconseguiren
complertament.

El Palafrugell vingué disposat a
deixar sentir al Palamós amb tot el
pes, la seva indiscutible superioritat,
abusant del joc dur.

Sigui com sigui, per gran que fos la seva voluntat en vèncer (cercaven afanyosos el gol de la victòria), més gran fou l'entusiasme i encert de l'equip palamosí qui davant el millor onze de la província creixé enormement.

Els nostres, jugaren confiats i segurs de si mateix amb valentia i una gran dosi de moral que és ço que els va portar al triomf.

En la lluita interessant des de bell antuvi, hi hagué moments d'emoció i jugades fortament aplaudides.

Considerant aquest partit com l'últim de la temporada 1926-27, donem a continuació un resum de la seva vida:

El Palamós S. C. en la temporada 1926-1927

Partits jugats 33. Camp local 20. Camp forà 13.

Partits guanyats 12. Camp local 10. Camp forà 2.

Partits perduts 16. Camp local 7. Camp forà 9.

Partits empatats 5. Camp local 3. Camp forà 2.

Gols favor 49. Gols contra 72.

Han marcat gols els jugadors següents: Forné 9, Ribas 8, Thorman 5, Cordoní 4, Barbé II 3, Borràs 3, Molla 3, Barbé I 2, Boluda 2, Sánchez, (C. E. i D. A.) 2, Aliu 1, Dimas 1, Gou 1, Mayor 1, Miró 1, Palahí (F. C. Cartagena) 1, Planas 1, Valls 1.

Els gols en contra repartits com segueix: Mayor 37, Barti 30, Porro 5.

Jugadors que han defensat el Palamós S. C. en la passada temporada.

Porters: Agustí Barti, Vicents Mayor i Josep Porro. Defenses: Ballell, Albert Corominas, Lluís Ferrer, Manel Martinench, Jaume Miró, Dimas Ros, Emili Vila, Josep Vila, Serra (U. S. Bisbalenca) i l'ex-entrenador Josep Planas. Mitjos: Narcís Esparraguera, Josep Gou, Josep Moradell, Antoni Ribas, Jordi Robau, Octavi Ros i Ferràn Ventura.

Davanters: Lluís Aliu, Alexandre Barbé, Vicents Barbé, Cinto Borràs, Josep Boluda, Vicents Cordoní, Josep Ferrer, Josep Forné, Andreu Gallart, Llibert Molla, Josep Pagès, Antoni Roger, Alfons Romaguera, Stanley Thorman, Ernest Valls, Bussot (F. C. Palafrugell) Palahí (F. C. Cartagena) Peiró (C. D. Europa) i Sánchez (C. E. i D. A.)

Campionat 1927-28

Dades

Estem ja en plena activitat futbolística. Reunit el Comité Provincial de la Federació Catalana assenyala la data del 16 d'Octubre com a començ del campionat Gironí. Son vuit els clubs que entren aquest any a la palestra i són: Olot—Bisbal—Palamós—Ceida (St. Feliu)—Figueres—La Escala—Palafrugell i Port-Bou. Sols resta el Girona. Ignorem els motius d'aquesta absència. Per la seva renúncia, doncs, passa tàcitament a 2.ª categoria grup B.

El sorteig de partits dona per el Palamós els següents resultats: 16 Octubre Palamós—Ceida, 23 Octubre La Escala—Palamós, 30 Octubre Palamós—Port-Bou, 6 Novembre Palamós—La Bisbal, 13 Novembre Olot—Palamós, 20 Novembre Palamós—Figueres, i 27 Novembre Palafrugell—Palamós. Els Partits en el camp primerament anomenat. Començarà la 2.ª volta el 4 Desembre i en sentit invers.

El gran abiandament d'entusiasme que regnava arreu restà de sobte esmòrtuït per la continuada pluja caiguda el 15 i mateix 16 d'enguany. Com aquesta fou general restaren sospesos tots el partits. Veus aquí, sobtadament, trencada la il·lusió per a més d'un club de saborejar d'antuvi el número 2 el quadret de resultats.

El Palamós, durant el mes d'Octubre ha jugat dos partits de campionat i un amistós. Aquest amb l'Escala, el dia 9, que passem per alt de ressenyar car fou una migrada exhibició de futbol per ambdós bàndols un aborriment complet; dit amb quatre mots, un partit amb més pena que glòria. En descàrrec direm que el Palamós presentà tres elements nous i quatre reserves contra el primer equip escalenc. Al final, aquest equip s'apuntà la victòria per... 1-0.

El 23, de campionat amb el mateix team a La Escala. Presencià el partit un reduït nombre d'espectadors en extrem apassionats.

Al començar a escriure coses de futbol prenguerem l'acord de fer-ho sempre que poguessim enaltint al noble joc deixant enrera tot lo altre...

Toca avui el partit jugat a la Escala.

Fou gris. L'àrbitr hi posà la seva pinzellada.

Indecís i poc enèrgic deixà imposar-se per jugadors i públic. El primer temps fou de domini altern sens precisió en les jugades. Per nerviositat no es marca cap goal. Aquest resultat segurament, enutjà als escalencs que veient-se el partit indecís es mostraren disposats, com sempre a casa seva, a guanyar. I a la segona part, ho aconseguiren abastament. Contusionats tres dels nostres: porta, defensa i centre, entraren 6 tantos a la xarxa palamosina. En condicions normals no és prou equip l'Escala per batre al Palamós en aquesta forma.

Dia 30 Novembre. Palamós 1-
Port-Bou 0.

Bona tarda i força animació al camp.

Aquests minyons estrenen la que podríem dir-ne «pista». Tan ben arranjat ha quedat el camp del Palamós.

Els primers equips a les ordres del col·legiat Sr. Comorera, es llencen al atac amb empena.

Passats els primers moments de tanteig comencen les primeres jugades portades per el Palamós però no masa perilloses essent contrarrestades tot seguit per els forasters. Veiem amb ells més copdícia, segueixen la bala i passen curt, just, en fi donen l'impressió d'equip bregat.

Els nostres amb cara riallera van desfent atacs i apropant-se a la porta del Port-Bou. Amb aquestes, en Forné que porta la línia entrega a en Molla que xuta, recollint la pilota Barber I i trobant-se aquest col·locadíssim enjega un xut que para el meta portbouenc però esquitllant-li la pilota, que li passa per entre les cames, obtenint-se amb aquesta jugada l'unic tanto de la tarda.

Acte seguit un xut creuat d'un davanter del Port-Bou és blocat amb gran estil per en Faus.

Dues corners contra el Port-Bou encara són tirades sens variació en el marcador.

Es comença la segona part amb joc dur que trenca continuament el Sr. Comorera. Sobresurt en Garcia que és amonestat per l'àrbitr. L'unic corner contra el Palamós no té resultats. Continua joc dur, però no perillós, imposant-se poc a poc el Port-Bou per passar el nostre equip a la defensiva. Grans protestes per una sèrie ignominiosa d'auts d'uns i altres. La defensa del Port Bou falla, salvant-se el Palamós d'un tanto segur. Un freekick produït per en Ribas; un petit incident com a final i fineix el partit.

En resum un partit flac, dels de
Campionat. L'arbitratge immillorable.

L'equip del Palamós S. C. és com
segueix: Faus Dimas-Ribas-Jordi Gou
Ventura-Pagés-Molla Forné-Barber I
Barber II.

JUST.

Publicacions rebudes

IN MEMORIAM OLIVERI CLARA

Ens ha sigut tramès un petit llibre de 90
pàgines, imprès com homenatge i record, a
la memòria de l'il·lustre patrici calongí Oli-
verí Clara Boada.

Era el senyor Clara un treballador infati-
gable i un pedagògic d'esperit, bona prova
en donà des de la presidència de l'«Ateneu
Enciclopèdic Popular» de Barcelona, doncs
des d'aquella data, entrà aquesta societat
amb un període de activitat jam i igualada en
els anys d'aquella entitat cultural.

Jove encara, puix sols contava uns 30
anys, baixà a la tomba deixant formosos re-
cords i semblant fructíferament els seus
ideals que no eren paraules vanes, no eren
creacions sobrepasades dels homes, sino que
eren una realitat objectativa de una o altra
forma... i cap aquesta realitat conseqüent llur
existència.

Conté el fascicle bells escrits signats per
Lluís G. Bover, Salvador Albert, Josep M.^a
Pou i Sabater, Lluís Jovell, Josep M.^a La-
sarte, Lluís Pallí, Carles Riba, Josep M.^a
Sucre, J. Ferrán i Mayoral, J. Parunella,
Maurici Maeterlinck, Lluís de Zulueta, Jo-
sep M.ª Omar i Gelpí, J. Dalmau Carles,
etc. etc., tots ells publicats per la premsa
catalana amb motiu del traspàs del plorat
mestre.

Dels inèdits, el que hem llegit sens poguer
evitar que les llàgrimes ens brollessin cara
avall és el signat per «Els teus pares», d'
una verba fluïda i vibrant i d'un sentimenta-
lisme corprenedor.

MONOGRAFIES MEDIQUES

TRACTAMENT QUIRURGIC DE LA LI-
TIASI BILIAR pel Dr. E. Ribas i Ribas.

El Dr. Ribas i Ribas, un dels mestres de

la Cirurgia catalana actual, ha volgut fer amb
la seva Monografia una obra fruit de la seva
llarga experiència. Precisament l'aspecte
quirúrgic de la litiasi biliar ha estat una de
les seves especialitzacions i n'ha devingut
una vera autoritat científica. Així la seva
obra sobre d'aquest tema és extensa i disper-
sada en comunicacions a Societats, Acadè-
mies i Congressos, ponències, articles en re-
vistes. Aquesta Monografia és el resum i la
culminació dels seus treballs i l'obra màxima
de la seva pràctica i estudis sobre la materia.

El Dr. Ribas posa en la seva tesi tot el
gran amor que en favor dels homes respira
la ciència mèdica. Tota ella són una sèrie de
consells i normes per a la defensa dels ma-
lalts que pateixen de càlculs biliars. Aciençat
i prudent ens regula la nostra conducta en-
front d'aquesta malaltia, ens aclareix dubtes
i ens dóna aquella audàcia i rapidesa en ac-
tuar que poden salvar un malalt de la mort.

No és el seu objecte descriure tècniques
ni procediments operatoris, sinó valorar-los
i controlar-los, i més que tot estudiar els
síntomes més subtils que ens avisen d'una
infecció propera i d'un perill. Defensar als
calculosos de la infecció és un dels punts ca-
pitals de la seva tasca.

I en ell cal fer-nos forts perquè és una
plàstima que la nostra mortalitat per litiasi
biliar sigui superior a altres pobles a causa
de que els malalts són operats gairebé sem-
pre massa tard, quan els trencacolls seran
més grossos, quan la infecció està més prò-
xima. Això representa una greu responsabili-
tat per l'internista que és el que generalment
veu primer el pacient i no el sap aconsellar
i imposar-se des del primer moment.

Per això aquesta Monografia escrita per
un home de l'autoritat i experiència del Dr.
Ribas i Ribas és una gran educació, no sols
pels cirurgians que trobaran discutits proce-
diments i mitjans, sinó potser més pels inter-
nistes on trobaran assenyalada la seva con-
ducta que pot ésser decisiva en un moment
perillós. A tots la recomanem.

En el Noticiari s'insereix un article del
Dr. J. Aguadé Miró «L'homenatge al metge
vell». Es continua la secció «Per la depura-
ció del nostre llenguatge científic». Es publi-
ca el programa del curs de l'Institut de Fisi-
ologia de la Universitat de Barcelona, les ba-

ses del concurs d'«Ars Mèdica» «Lluita contra la mortalitat infantil» i «La crisi mèdica».

LA BARRACA

de Blasco Ibàñez, en català.

En les vidrieres de les llibreries ha aparegut la famosa novel·la de Blasco Ibàñez «La Barraca» traduïda al català pel notable literat i periodista Miguel Duràn.

«La Barraca» és la interessant novel·la de l'horta valenciana, d'aquella terra lluminosa de parla catalana. Es la primera obra del seu autor que fou traduïda a tots els idiomes cultes, i ara es reintegra de manera admirable a son propi idioma.

«La Barraca» passa, justificadament, per una de les millors novel·les de Blasco Ibàñez. Sa acció és molt senzilla i es desenrotlla amb una claredat, amb una lògica que no deixen res a desitjar. Els personatges tenen el relleu d'éssers vivents, i el drama és tan natural, està presentat d'una faiso tan objectiva i tan imparcial i amb tan artística vigoria, que captiva i emociona profundament.

Es un encert indiscutible de la «Biblioteca Europa» l'haver inclòs en sa col·lecció aquesta novel·la valenciana, obra mestra de Blasco Ibàñez.

L'edició dintre de la norma de la «Biblioteca Europa» és pulcra i ben presentada, i ostenta una magnífica portada a tricomia del notable dibuixant valencià Arturo Ballester.

Fa poc es posà a la venda «La Barraca» en català, i pels exemplars venuts es pot ja considerar com un èxit editorial.

* * *

Per primera vegada han visitat nostra redacció, «L'Ona» de Vilassar de Mar, quinzenal bellament editat; «La Punta», interessant setmanari setjetà; i el novell i simpàtic setmanari «El Bisbalenc».

Havem de remarcar ademés, el magnífic extraordinari de la «Gasetta de Vilafranca» dedicat a les vinyes i vi del panadès, luxosament editat; i els darrers números de «L'Eveil Catalan» de Perpinyà i de «Poble Nou».

* * *

Amablement dedicat per el seu autor, i Tomàs Ribas i Julià, havem rebut un exemplar de l'obra en dos actes i un pròleg, en

vers, «Les tres filles del Rei». D'un conjunt senzill i gràcil, es interessant per el lector qui sovint es delecta en trossos ben agradosos. Remerciem la gentilesa.

MONOGRAFIES MÈDIQUES

«L'estètica Facial» del Dr. Francesc Montanyà, ha enriquit aquesta col·lecció avui ja importantíssima, no sols baix el punt d'obir ètnic, sinó també científic.

L'autor, especialista en malalties de la pell, s'ocupa de tots aquells trastorns que en situar-se a la cara l'enlletgeixen i li treuen afabilitat i simpatia.

No són malalties negligibles pel fet de que no facin perillar a l'individu ni degenerin l'espècie, per quan llur presència molesta al pacient i si és dona és motiu d'enuig, i neguits. La ciència mèdica ha comprès aquest desig tan humà i ha procurat trobar remei a aquestes malures, corregir les deformitats, ajudar a la Naturalesa sense esmenar-li la plana sinó completar-la.

L'obra del Dr. Montanyà comença en un bell capítol d'higiene de la pell on es donen regles de sanitat per a fer perdurar més la frescor de la joventut. És un capítol admirable per la seva precisió i concisió. Després entra en la descripció i terapèutica de cada un dels trastorns morbosos que ataquen el sistema pilós, secrecions sudorals i sebàcia, pigmentació, circulació sanguínia; s'ocupa de les neòformacions cutànies inestètiques, profilaxia i terapèutica de les cicatrius vicioses i per fi de la profilaxia i mètodes correctius de les arrugues que denoten un decoïment físic, una vellesa prematura, no consonan molts cops amb la vida psíquica de l'individu. Un apèndix sobre la correcció de l'esquelet nasal completa la Monografia.

Es un dels millors fascicles que ha publicat «Monografies Mèdiques»; el metge pràctic trobarà en ella fondes ensenyances que li seran de gran utilitat en el seu exercici, car no és l'especialista generalment el primer consultat en aquests casos, sino el metge de la família que lligat per una amistat, rep les primeres confessions de la causa que neguiteja al pacient, i sobretot la pacient, que alterant la seva moral resenteixen la seva vida vegetativa.

CRONICA LOCAL

Sincerament demanem s'ens perdoni la considerable tardança en l'aparició d'aquest número ço que ens ha obligat a fondre'l amb el corresponent al mes de Octubre.

* * *

Encara que estem rodejats per tots els signes característics de tardor, algú abric que apareix, la castanyera situada prop l'encreuament de carreteres, la platja nua de les alegroies barraques de bany; tots aquests detalls que ens anuncien l'hivern, segueix encara un bon temps encisador, sols interromput per alguna maltempsada que no refresca ni torba aquesta pau autumnal. Així veiem que molts maten encara el temps a l'aire lliure, qui a veurer les obres del moll, qui a contemplar els avenços de la carretera de La Fosca, qui, finalment, al nostre camp d'esports que amb les rescents millores de què ha sigut objecte, ofereix un aspecte agradosíssim, sobretot quan està adornat per les lluminoses notes de color de damisel·les i jugadors en les diades festoseres.

* * *

A l'Església Parroquial predicà en el Solemne Octavari al Sagrat Cor de Jesús el Rvnt. Dr. Ramon Doy. Com a festa de conclusió del mateix, fou celebrada una missa de Comunió General amb plàtica preparatòria per el mateix Dr. Doy.

Totes les funcions han estat ben concorregudes.

* * *

Uns lladregots s'internàren en el magatzem de fusta dels germans Mo-

ner amb intencions no gaire bones doncs al matí següent fou trobada la caixa de cabals amb signes evidents d'haver sigut forcejada, sens lograr però, obrir-la. Amb escampadissa de papers i demés, fou notada la manca de unes poques pessetes en calderilla.

Pocs dies després, fou igualment assaltat el molí d'En Francesc Cargol, d'on s'en emportaren alguns objectes i algunes, poques, monedes.

Recordem que ambdues cases, han sigut objecte de *visites* semblants en anys anteriors.

* * *

A la Cooperativa celebren reunió ordinària trimestral aprovant la tasca començada per la Comissió d'Obra Social Humanitària. Amb aquest fi, es publicaren unes expressives i ben redactades fulles de propaganda.

* * *

Han contret matrimonial enllaç en la capella particular dels Srs. Ribera, el distingit advocat Félix Ribera Lloréns amb la gentil senyoreta Carme Costart Gubert. Els novells casats sortiren en viatge de nocces cap a l'estranger. Els desitgem un sens fi de benhaurances.

* * *

Així mateix, en l'altar major de nostre temple s'han celebrat les nocces del nostre amic, el Secretari de la Stat. Docks de Palamós, N'Antoni Plaja Güell, amb la xamosa senyoreta Lluïsa Mateu Carbó.

L'enhorabona als nuvis i llurs respectives famílies.

* * *

Amb motiu de l'escasseig d'aigua en algunes de les estacions del Tranvia veiem efectuar-se des d'aquesta estació el transport d'aquest líquid en dues grosses botes.

* * *

Al Port anunciaren ball de Societat amb l'orquestra Principal Antiga de La Bisbal que no pogué efectuar-se degut al temps tempestuós. Amb motiu d'això, es tocàren solsament unes sardanes en la sala de concert i d'altres en la sala de ball.

* * *

S'han començat les obres de l'asfaltat de la carretera de Palamós a Sant Feliu en les que s'hi estan empleant bon nombre de obrers d'aquesta que amb motiu de la escassetat de feina estaven vagorosos.

* * *

Veiem canvis en algunes botigues del carrer Major. L'industrial Sr. Satorra s'és traslladat al carrer de Pi i Margall i en la casa que ocupava, elegantment avariada, s'hi ha establert el Sr. Esbert qui llueix ara un magnífic aparador.

* * *

No falten diversions al nostre jovent. Tots els dijous, se celebren balls a les dues Societats El Port i Centre Republicà, si bé siguent dia feiner i repartint-se la gent en ambdós locals, la concurrència queda bastant reduïda. En els Cine Carmen i Econòmic, continuament s'hi estan donant bones produccions, entre les quals podem consignar «La Gran Desfilada», «La Secretaria», «El Sol de mitja nit» al Econòmic i «El correu del Tsar», «Noi o noia», i «La nina de París» al Cine Carmen.

* * *

Francesc Vidal, el conegut artista palamosí, ha exposat en les Galeries Laietanes de Barcelona una exquisida col·lecció d'olis i dibuixos. Aquesta exposició que fou inaugurada el dia 29 de Setembre, es clausurarà el dia 11 de Novembre.

Celebrariem que obtingués un èxit sorollós, al igual que el obtingut en la exposició que féu en les mateixes Galeries l'any passat.

* * *

Ens hem de plànyer del lamentable estat en què es troben els arbres del nostre passeig del Mar. Les seves fulles prematurament rogenques i les seves raquítiques branques donen ben bé la impressió d'arbres condemnats a mort.

I segurament que no viuran molt de temps. I no per falta d'aigua doncs han sigut regats tot l'estiu si bé que alguns dies ho foren amb aigua salada degut a que la sequia regnant permeté a l'aigua del mar d'invadir el pou d'aspersió de l'aigua que simpleiava per aquell objecte. Aquesta circumstància i la de que els terrenys on són plantats aquells arbres sigui poc ric en substàncies nutritives fa que no s'hagin pogut revifar del dany sofert i continuïn en tan lamentable estat.

* * *

Un fort èxit ha tingut també en aquesta vila l'aparició del diari de la nit, «La Nau» dirigit, com tothom sap, per l'eminent escriptor A. Rovira i Virgili. Naturalment, que per arribar a l'hora dels demás diaris del dia següent no ofereix les mateixes avantatjes informatives que aquells, i per tant, no pot obtenir la seva difusió. Malgrat això, és gran l'interés que ha despertat, degut als interessantíssims articles

que publica. Darrerament, i amb un dels articles d'En Pla, "Viatjes per Catalunya", s'ha suscitat una curiosa polèmica que ha aixecat el correspon-sal a Palamós de "Baix Empordà" quin article en aquest diari hem vist contestat avui a "La Publicitat". Podem assegurar que tots aquests articles han sigut seguits amb una fruïció extraordinària.

* * *

Seguint la pia nostum, en la diada dels morts, ha sigut dita una missa en el Cementiri d'aquesta Vila.

* * *

Es dona com a cert que proseguint la obra magna dels Exercicis Parroquials serà utilitzat per a una propera tanda el Gran Hotel del Geroglífic de La Fosca a Sant Joan de Palamós.

Celebrarem que tal bona notícia tingui confirmació tant per la bona lle-vor que ha de sembrar a la nostra Co-marca tan benefactora Obra com per lo encertat que seria utilitzar un lloc tan recomanable per la seva puresa d'aire, bones condicions climatològiques y hostatjament de selecte ordre.

* * *

Registre Civil

Mesos de Setembre i Octubre

Nairements. — Francisco Ureña Font, Carles Salvadó Ciutat, Elisa Mateu Vilagrassa, Enric Morera Buxeda.—Total 4.

Defuncions.—Ernest Roure Camós, de 41 anys d'edat, solter; Nicolàs Suñer Serrat, de 50 anys, casat; Francisca Estrach Garriga, de 79 anys vídua; Emília Pagès Vila, de 49 anys, vídua; Carme Mora Baus, de 75 anys, vídua; Pere Carreras Sequés, de 53 anys, vidu.—Total 6.

Matrimonis.—Manel Flaquer Ro-

vira amb Lluïsa Ruiz Gonsaga, Félix Ribera Lloréns amb Carme Costart Gubert, Raimond Palet Cremades amb Carme Vila Saló, Pere Coll Feliu amb Angela Palomeras Gallostra, Modest Roca Brooke amb Enriqueta Roca Roig, Joan Salvador Iglesias amb Adela Albiol Saragossa, Antoni Plaja Güell amb Lluïsa Mateu Carbó, Josep Presas Ors amb Angela Radresa.—Total 8.

Moviment del Port

Setembre

Vapors nacionals:

Anciola, Serafin Ballesteros, Vilafranca, Dimats, Cabo Santa Pola, Hernán Cortés i Cabo La Plata.—Total, 7.

Vapors estrangers:

Ossa i Ogontz, americans; Colon, Misty Law, Zinal, Balboa i Kepwickhall, anglesos; Doride i Fella, italians; Mont Viso i Mont Cervin, francesos; Eugenia, grec.—Total, 12.

Velers nacionals:

Joven Paquito, 2.ª Carmencita, Ramona, Diligencia, Enrique, Félix Martí i Carmen Pico.—Total, 7.

Octubre

Vapors nacionals:

Cabo La Plata, Anciola N.º 1, Cervera, Cabo Corona, Maria R. i Berga.—Total, 6.

Vapors estrangers:

Eugenia, grec; Jomar, americà; Flora, italià; Mont Cervin, Mont Pelvour, Chelma i Mont Genis, francesos; Kepwickhall, Cuno i Carpio, anglesos.—Total, 10.

Velers nacionals:

Joven Paquito, Enrique, Félix Martí, Carmen, Ramona, Gorgonio 4.º, Virgen del Carmen Pastora, Fernando Gasset i Nuevo Lareno.—Total, 9.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —
Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a:

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfono, 2.060 - S. P.

Bicicletas

de todas marcas desde 150 Ptas.

MAQUINARIA AGRICOLA "KRUPP"

Aceites y Grasas Jarrigon y Keystone

Representante: OSCAR CAPDEVILA — Carretera Gerona, 3
Taller de Reparaciones PALAMOS

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents - Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: DON ALFRED DIAZ SABALLS

RAFEL CARRERAS.- Palamós

Llauneria i Lampisteria : Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

Carrer Baltimore, 69

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2 (Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

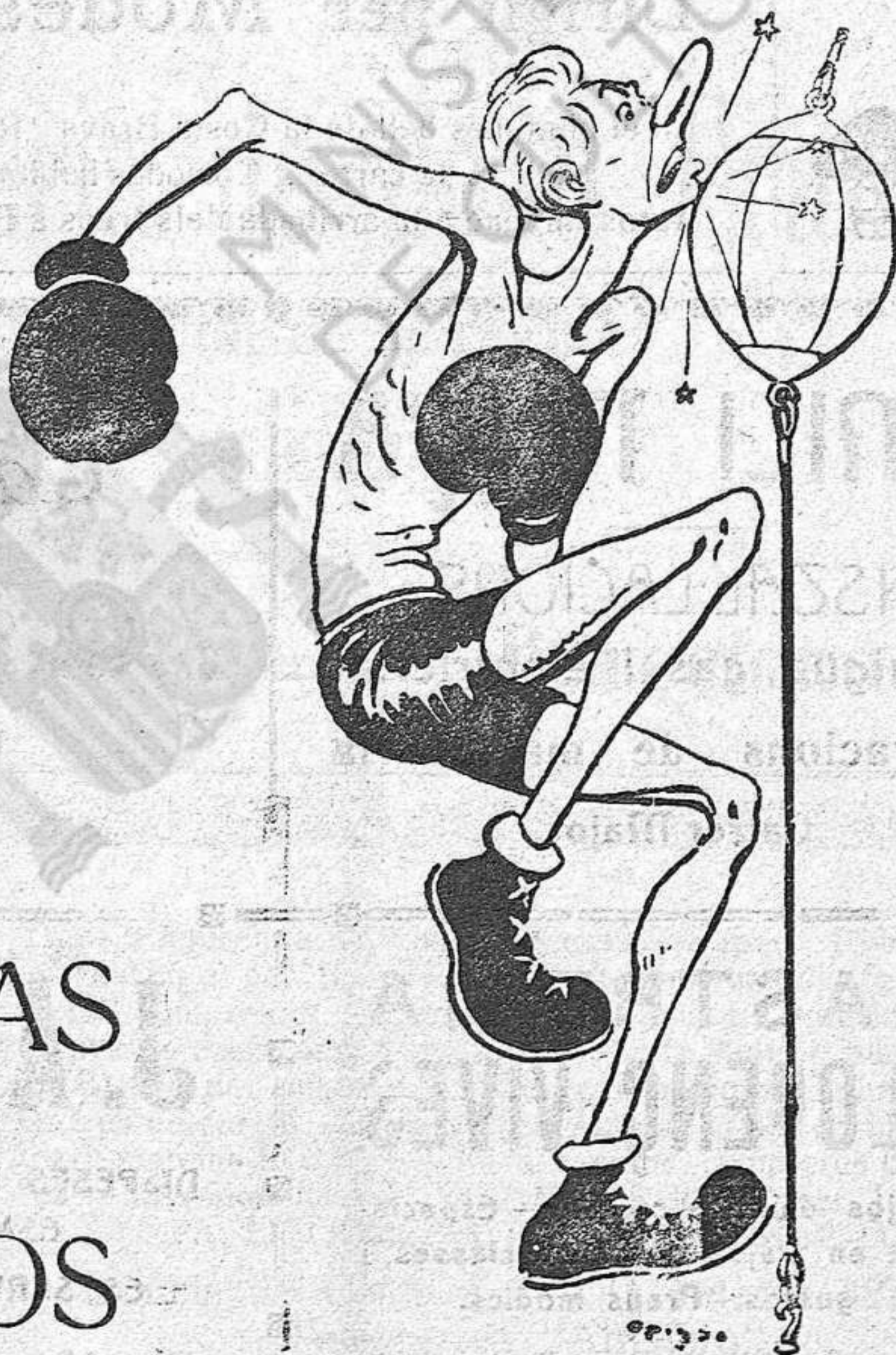
ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Bicicletas
Accesorios

Sports

SANROMÁ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

**PIDAN
TARIFAS
DE
PRECIOS**

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL

Hotel RESTAURANT

Dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Jastre

Palamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C.^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de S^t. Pere, 7, ent.

Barcelona

**Maquinària
i Articles**
PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrames "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve • *Barcelona*

Miquel Sala. - Palamós

TALLER DE FUSTERIA MECANICA

Representant de la gran Companyia de Segurs «La Unió i El Fénix Espanyol»
demés contracta segurs d'incendis, vida, accidents, enfermetats i ruptura
de cristalls. — Paper per embalatge de taps.

DIPOSIT dels Materials de la CASA **URALITA, S. A.**

CARRER DEL MOLL, 1 i 3

POLVOS "GANO"

D'US INDISPENSABLE
PER CRIAR SANS I
GRASSOS ALS PORCS

Demeneu-lo en totes les Drogueries
No us fieu de les Imitacions *~*

AGRICULTORS!!

empleeu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA